

ствеѣ блáгости ѣгѡ, и крѡтости, и долготерпѣніи не радѣши, не вѣдый, ꙗкѡ блáгость Бжїѡ на поканіе тѣ вѣдѣтъ?“⁽¹⁾ Тъзи е онаѡ врьвь, за коѡто споманяхъ преди, и сѡ коѡто тѣ влече Богъ на поканіе. Из ако ты сѡ противишь силно, то врьвь-та ще сѡ скъса, и ты ще паднешъ въ послѣдната погыбель. И Богъ наистина ти приносѡ всичкыты сѡкровища на Божественната благодать, из ты гы измѣнявашъ на сѡкровища на гнѣва. „Ты же (послѣдѡва рѣчь-тѣ си истиѡтъ Павелъ) по жестѡкости твоѣй и непокáннѡмѡ сердцѡ, собираѣши сѡбѣ гнѣвъ.“⁽²⁾ И тѣи да страдашь спорѣдъ работыты си е праведно. Забравилъ ли си Бога? ще вѣдешъ забравенъ и самъ отъ Бога. И както тѣ е канилъ Той, а ты не си рачилъ: така и ты ще мѡ сѡ молишь, а Той вече нече тѣ приѡма. „Тѡкѡ праведный Бжїй сѡдъ (споманѡва Нусскый Григорій) нáшымъ произволѣніѡмъ ѡподоблѣетсѡ: ꙗже ѡ нáсѡ сѡтъ, сицевѡ нáмъ ѡ своіхъ подаѣтъ.“⁽³⁾

Много примѣри сѡ намиратъ въ свѡщеннѡто Писаніе, из междѡ дрѡгыты е достоинъ за сѡлзы и примѣрѣтъ на Іерѡсалимскїѡ царь Седекїѡ. Той былъ младъ, на дванадесѡтъ години, когато начнѡлъ да господарѡва, младостъ-та мѡ го вкарѡла въ много безпѡтности, въ коѡто мѡ дозволѡваѡла царската властъ, да ѡничтожѡва и чѡловѣческыты и Божественныты закѡны. Той тичѡлъ кѡто необѡзданъ конь безчинно на всѣко беззаконіе, и лошѡ работѡ; и привличѡлъ въ тѣхъ погыбель сѡ примѣра си и дрѡховныты и мѡрскыты, и всичкыѡ свой народъ. Богъ, понеже искалъ да види обръщаніето на нечестивїѡ томъ царь, често провождаѡлъ при него Іеремїѡ и дрѡгы пророцы, за да го сѡвѣтѡватъ да сѡ обръне, и тоѡ сѡ толкоѡ много желаніе, што не прѡставѡлъ нощѣ и денѣ, тайно и явно по нѣкога да го приканѡва, нѣкога да го изобличѡва, а нѣкога пакъ да го ѡстрашѡва. Обаче, спорѣдъ както дрѡма, Сѡтый Дрѡхъ: „Ѣгдѡ нечестивый прїѡдетъ во глѡбинѡ зѡлъ,“⁽⁴⁾ то той презира всичко. Тѡврдѣ покорѡвѣло сѡрдцето Седекїѡево, той отъ Бога сѡ не боѡлъ, отъ Іеремїѡ сѡ не срамѡвалъ, на дрѡгыты пророцы сѡ прѡсмивѡлъ, замѡкнѡлъ въ злото. „И не ѡсрѡмїсѡ лицѡ Іеремїѡна, и вѣ поношѡѡ и ѡничижѡѡ словеса ѣгѡ, и рѡгѡсѡ прорѡкѡмъ, и ѡ жесточѡ сѡрдце ѣгѡ, ѣже не ѡбратїтисѡ ко Гдѡ.“⁽⁵⁾ Из тоѡ до кога е было?

[1] Римл. гл. 2. ст. 4. [2] Тамж. ст. 5. [3] 3 Тѡлк. Блаж. [4] Притч. гл. 18, ст. 3. [5] 2 Парѡд. гл. 36 ст. 12 и 16.